

Χριστούγεννα σήμερα;

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Μέσα στο τρέξιμο και στη φασαρία της απογραφής όλης της οικουμένης, που το διάταγμα του Καίσαρος Αυγούστου επέβαλε πριν δύο χιλιάδες χρόνια και στην Παλαιστίνη, γεννιέται αθόρυβα Αυτός που θα χώριζε την ιστορία και θα επαγγέλετο τη σωτηρία του κόσμου!

Όλα τα μεγάλα και ουσιαστικά φαίνεται πως γίνονται μυστικά, χωρίς διαφημιστική προβολή και χωρίς να διεκδικούν την κοινή αποδοχή.

- Ποιος θα υπολόγιζε πως στη μικρή Βηθλεέμ, σ' ένα στάβλο ζώων, θα γεννιόταν ο Κύριος του ουρανού και της γης;
- Ποια λογική του ανθρώπου μπορεί να χωρέσει τη λογική του Θεού;
- Πώς να χωρέσει η απεραντοσύνη της αγάπης Του στη μικρή μας καρδιά με την υστεροβουλία και τις μικρότητες;

Από τότε και για πάντα η ενανθρώπιση του Θεού θα μας τονίζει τη χωρίς όρια αγάπη Του και συγχρόνως την προσωπική πρόσκληση, για να γίνει «η αρχή και το τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος», ο «εραστής των ψυχών ημών».

Το σημερινό παγκόσμιο τοπίο παραπέμπει στο τότε, με το τρέξιμο και τη φασαρία του, όπως, βέβαια, και την αποδοχή του Θεανθρώπου από τους λίγους ως τον «Κύριο και Θεό τους». Το «μικρό ποίμνιο», που ακολουθεί «το αρνίον όπου αν υπάγει», θέλοντας Εκείνον ακόμα κι όταν σιωπά στις παρακλήσεις τους, ποτέ δεν θα σταματήσει να υπάρχει, ενώ συγχρόνως οι πολλοί θα περιμένουν το θαύμα Του για να επιβεβαιώσουν τη δύναμή Του.

Ποιος μπορεί να ερμηνεύσει τη συμπεριφορά Του, όταν συγχωρεί τους εχθρούς Του και αγκαλιάζει με αγάπη «τελώνες και πόρνες»;

Ποιος μπορεί ν' αρνηθεί ένα τέτοιο Σωτήρα, όταν θα νιώσει στα κατάβαθα της ύπαρξής του να τον αποδέχεται «καθώς εστίν» - όπως είναι;

Είναι αλήθεια πως η μελαγχολία και ο κρυφός πόνος διακατέχει πολλούς

ανθρώπους κατά την περίοδο των εορτών των Χριστουγέννων, αφού ονειρεύονται τον τρόπο που θα ήθελαν να γιορτάσουν αλλά δεν μπορούν.

- Τελικά, αν δεν ελευθερωθούμε από τα «πρέπει» και τον τρόπο εορτασμού κατά πως νομίζουμε εμείς ή μας καθορίζουν άλλοι, δεν θα μπορέσουμε να γιορτάσουμε ουσιαστικά και χαρούμενα.
- Αν δεν αισθανθούμε, αβίαστα και καθόλου υποβολιμαία ούτε συναισθηματικά, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι προσωπικός Σωτήρας, δεν θα γιορτάσουμε «την αρχή των εορτών» με πηγαία χαρά.
- Αν δεν είναι τα Χριστούγεννα ολόχρονο βίωμα, όπου η «εντός ημών Βασιλεία Του» φαίνεται από την ειρήνη της καρδιάς, τι μπορεί να μας πει η 25^η Δεκεμβρίου;
- Κι αν δεν αισθανόμαστε την αγάπη του ενανθρωπήσαντος Θεού μας, ώστε να γίνει κίνητρομετάνοιάς μας, πώς θα νιώσουμε να ανακαινίζεται η ύπαρξή μας και να απολαμβάνουμε τα χρόνια της ζωής μας ως δώρο;

Μακάρι τα φετινά Χριστούγεννα να γίνουν όντως Χριστούγεννα, ώστε να γίνουν οι καρδιές μας, ο κόσμος ολόκληρος, χώρος του Αχωρήτου, χαρά και ανάπαυση.

<https://bit.ly/3svUKcc>